

Arrest

nr. 322 380 van 25 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. WIES
Montoyerstraat 1/b41
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 4 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. WIES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1965.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 27 maart 2024. Op 28 maart 2024 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 september 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 11 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U bent staatsburger van Syrië, afkomstig van Tartous. U bent Arabisch van etnie en soennitisch moslim. U bent sinds mei 2023 gehuwd met [H. S.]. Voordien, van 1987 tot ca. 2009, was u gehuwd met [S. A.]. Met haar heeft u een zoon, [A.] (geboren in 1987). U heeft ook twee dochters in Griekenland, [H.] en [S.] (geboren in 1996 en 1998).

Uw broer [Ah.] (CG 15/xxx) en zijn zoon [Ab.] (CG 15/xxx) zijn in 2015 in België aangekomen. Zij werden in juni 2016 erkend als vluchtelingen. U hebt geen contact met hen.

U werkte van jongs af aan in de scheepvaart, als bemanningslid en mecanicien. Uw broers werkten ook in de scheepvaart, evenals uw zoon momenteel. Dit deed u zowel binnen Syrië als in de internationale scheepvaart, voornamelijk in Griekenland.

In 1997 of 1998 werkte u samen met uw broers [Ah.] en [Ab.] op een schip in de haven van Latakia. De boot was het eigendom van de familie [Au]. Tijdens jullie werk werden jullie opgehaald door een aantal gewapende mannen die zeiden dat [T. a. A.] jullie wilde spreken. Jullie werden meegevoerd naar een onbekende locatie, waar jullie werden vastgehouden en geslagen. U werd onder dreiging gedwongen om een papier te tekenen waarop u zei dat de boot waarop jullie werkten in werkelijkheid het eigendom van de familie van [T. a. A.] was. Hierna werden jullie vrijgelaten. U kwam er achter dat de eigenaar van de boot, bij het horen van wat er gebeurd was, contact had opgenomen met toenmalig president [H. a. A.]. Hierdoor werden jullie vrijgelaten. [H. a. A.] wees in 1997/1998 beveiliging toe aan uw familie, die uw huis bewaakte. Na een korte tijd werd deze beveiliging op vraag van uw familie stopgezet. Uw broers werden nog enkele keren geconvoceerd om te getuigen over deze zaak, maar het bereikte nooit een rechtbank.

Ongeveer het laatste anderhalf jaar werkte u niet langer in internationale scheepvaart maar enkel in uw eigen regio, in de havens van Tartous, Libanon, Latakia en Tripoli. [H.], de zoon van [T. a. A.], heeft controle over de regio. De algemene veiligheid is er niet goed, en men wordt regelmatig door personen gelieerd aan [Hu.] gestopt en afgeperst. U bent zelf tweemaal door hen gestopt. U werd beide keren een uur of twee in een auto vastgehouden, maar er is u geen geld gevraagd.

U vreest bij terugkeer naar Syrië door [Hu.] gevonden te worden en gearresteerd of gedood.

U verliet Syrië in januari 2024. U reisde door Turkije en Griekenland, vanwaar u met een vals paspoort naar België reisde. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 28 maart 2024.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor. Uw originele Syrische paspoort. In kopie legt u voor: uw individueel uittreksel van de burgerlijke stand en ID kaart, het paspoort van uw echtgenote [H.], haar individueel uittreksel en ID kaart, het huwelijkscertificaat van uw huwelijk met [H.], een uittreksel van de gezinssamenstelling waar u en [H.] op staan, uw familieboekje.

Uw advocate stuurde op 8 oktober 2024 per mail haar opmerkingen op. Hierin ging zij in op de vraag of u over de Griekse nationaliteit zou bezitten, en stuurde zij nogmaals de kopieën op van uw familieboekje en paspoort.

B. Motivering

U maakte aan DVZ géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Tijdens uw persoonlijke onderhoud werd er echter vastgesteld dat u geen onderdak heeft in België, en de nacht voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud in een station doorbracht. U werd er expliciet op gewezen dat u om extra pauzes kon vragen indien nodig, en er werd u een langere (rook)pauze verleend. Uw advocaat was aanwezig gedurende het persoonlijk onderhoud en maakte geen opmerkingen wat betreft het verloop van het onderhoud.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De vervolgingsfeiten die u aanhaalt, met name de ontvoering, detentie en bedreiging die u meemaakte aan de hand van de bende gelieerd aan [T. a. A.] in 1997/1998, wijzen niet op een actuele vrees.

Uw broers en uzelf werden vrijgelaten door toedoen van toenmalig president [H. a. A.]. Uw familie werd hierop bescherming toegewezen door het toenmalige regime. Deze beveiliging werd op vraag van uw eigen familie stopgezet. U bleef in Syrië, en maakt geen melding van verdere persoonlijke problemen die uw familie of uzelf had met de shabiha van [T.] en [H.] (CGVS p.9; CGVS p.17; CGVS p.18-19).

U hebt nog vele jaren in Tartous gewoond en gewerkt, evenals het grootste deel van uw familie. Uw broers (met uitzondering van [Ah.] en [Ab.]), uw zus, uw beide echtgenotes en uw zoon wonen daar nog altijd (CGVS p.8-9).

Ook uw broer [Ab.], die evenals u betrokken was bij het incident en later ook nog een rol speelde in een onderzoek naar [T. a. A.] (CGVS p.18), gaat aldus uw verklaringen soms naar Dubai voor contracten maar woont nog altijd in Syrië (CGVS p.9).

In uw verklaringen bij DVZ maakte u geen enkele melding van de persoonlijke problemen die u had met [H. a. A.]. U verklaarde hier bovendien dat u geen idee had wie de personen waren die u tot driemaal toe hadden meegenomen (CGVS vragenlijst). Indien uw persoonlijke vete met [H. a. A.], een hooggeplaatst figuur in uw regio, werkelijk aan de grond van uw vrees zou liggen valt te verwachten dat u dit reeds vanaf het begin van uw procedure zou vermelden.

Uw vrees voor [H. a. A.], die momenteel de lakens zou uitdelen in Lattakia en Tartous, is louter hypothetisch. Het is bovendien niet aannemelijk dat [H.] niet op de hoogte zou zijn van uw aanwezigheid in Tartous, indien hij werkelijk nog iets van u zou willen.

U verklaart dat u twee keer gestopt werd door personen op straat die gelieerd zijn aan zijn shabiha. Zij lieten u echter gaan zonder iets van u te eisen (CGVS p.19).

U kwam doorheen uw carrière geregeld terug naar uw ouderlijk huis in Tartous (CGVS p.11). Het laatste anderhalf jaar voor uw vertrek woonde u continu in Tartous (CGVS p.13). U bent daar bovendien getrouwd in april 2023 (CGVS p.7).

[M. T. a. A.] stierf reeds in 2015, waarop zijn zoon [H. a. A.] de leiding overnam van deze shabiha (zie doc 3 en 4, blauwe map AD). Hij heeft dus al geruime tijd de leiding in Tartous, ook gedurende de jaren dat u daar nog woonde en geen problemen ondervond. Doorheen deze jaren reisde u nog meerdere malen voor uw werk naar Europa, maar keerde iedere keer vrijwillig terug naar Syrië (CGVS p.11).

In uw verklaringen bij DVZ (CGVS vragenlijst) verklaarde u problemen te ervaren omdat u soennitisch moslim bent. Hoewel het CGVS onderkent dat soennitische Arabieren door het regime kunnen worden geviséerd vanwege (vermeende) banden met de oppositie en er sprake is van discriminatie, is er geen sprake van een situatie waarin louter het feit een soennitisch moslim te zijn in Syrië een risico op vervolging of ernstige schade inhoudt (zie ook EUAA, Country Guidance Syria van februari 2023 <https://euaa.europa.eu/country-guidancesyria-2023/4101-sunni-arabs>). U maakt niet aannemelijk dat u door het Syrische regime zou worden aanzien als een tegenstander van het regime.

Uw familie heeft altijd in Tartous gewoond (CGVS p.11), een gebied dat doorheen de burgeroorlog onder controle van het regime is gebleven (zie EUAA, Country Guidance Syria van april 2024 <https://euaa.europa.eu/countryguidance-syria-2024/tartous>).

Uw familie werd na het incident waarover u vertelde beschermd door het regime van [H. a. A.] en u werkte onder meer voor bedrijven die banden hadden met het regime (CGVS p.17). U maakt geen enkel gewag van acties of gedragingen die u zouden aanmerken als zijnde tegenstander van het regime.

U verwijst bovendien naar de algemene veiligheid in Tartous (CGVS p.19). Voor een bespreking hiervan, zie infra.

U verklaart illegaal Syrië uit vertrokken te zijn en te vrezen dat het regime daarvan op de hoogte is (CGVS p.19). Het is ten eerste niet geloofwaardig dat u Syrië op illegale wijze verliet.

Het is niet aannemelijk dat u, indien u vervolging vreesde in Syrië, niet op één van uw reizen naar Griekenland zou afstappen maar voor een risicovolle weg over land en zee zou kiezen. Uw verklaring hiervoor, dat de boten geen mensen smokkelen en u op uw reizen Griekenland niet binnen ging, overtuigt niet (CGVS p.14-15). U bent immers geregeld in Griekenland geweest, onder andere voor de uitvaart van de moeder van uw dochters circa vier jaar geleden (CGVS p.8). Ook verklaarde u dat u tijd doorbracht op het Griekse vasteland wanneer het schip uitgeladen moest worden of in de haven bleef om administratieve redenen (CGVS p.11).

Op uw Griekse facebook account "Belal O Xontros", postte u doorheen 2021, 2022 en 2023 geregeld foto's waarop u zich duidelijk in Griekenland bevindt (zie doc 5, blauwe map AD). Het is niet aannemelijk dat u deze foto's niet zelf postte, of dat u gedurende drie jaar oude foto's zou posten. Dat u enkel in april 2023 Griekenland eens bezocht, en toen bovendien Griekenland niet binnenging, is dus niet geloofwaardig (CGVS p.14-15).

U legt uw zeemanspaspoort niet voor. Uw verklaringen hiervoor zijn ten eerste niet consistent: u verklaart dat het thuis ligt, maar vervolgens dat u niet weet waar het is omdat u het al tien jaar niet gebruikte (CGVS p.7). Aangezien u, volgens uw eigen verklaringen, nog in april 2023 naar Griekenland reisde voor uw werk is het niet aannemelijk dat u daarvoor niet dit paspoort noch uw gewone paspoort gebruikte. U zou bovendien vier jaar geleden in ieder geval nog het land zijn binnengegaan om de uitvaart van de moeder van uw dochters bij te wonen, waarvoor u logischerwijs ook een reisdocument nodig zou hebben gehad.

Uit al het bovenstaande blijkt aldus dat u geen zicht biedt op uw recente verblijfplaatsen. Dit vormt echter een essentieel element in uw verzoek om internationale bescherming. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om vanaf de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Belgische asielinstanties. U blijkt niet voldaan te hebben aan deze plicht tot medewerking.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en dat de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf; EASO, Syria: Situation of returnees from abroad van juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situationreturnees-abroad-june-2021). Niettemin kan er in uw hoofde geen risico bij terugkeer worden weerhouden. U haalt namelijk geen (aannemelijke) concrete en individuele elementen aan die in die richting wijzen, evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit de beschikbare

landinformatie blijkt bovendien dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen. U bent afkomstig van de regio Tartous, waar de regering de controle is blijven behouden doorheen het conflict.

Er zijn geen indicaties dat u van oppositie-activiteiten zou worden beticht of dat de overheid een veiligheidsdossier tegen u heeft opgemaakt of u op een lijst van gezochte personen bestaat.

U stelt weliswaar dat u uw land illegaal hebt verlaten, doch hebt u dit niet aannemelijk gemaakt (zie supra).

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uw paspoort, individueel uittreksel en ID kaart zijn loutere aanwijzingen van uw identiteit en Syrische nationaliteit, welke in deze beslissing niet worden betwist. Evenwel erkent Syrië de dubbele nationaliteit. Het beschikken over de Syrische nationaliteit sluit dus niet uit dat u daarnaast over een andere nationaliteit of duurzaam verblijfsalternatief zou beschikken.

Het paspoort, individueel uittreksel en ID kaart van [H.] zijn loutere aanwijzingen voor de identiteit en Syrische nationaliteit van uw echtgenote, welke niet deze beslissing niet worden betwist.

Uw huwelijkscertificaat, uittreksel van uw gezinssamenstelling en familieboekje staven uw verklaarde gezinssamenstelling en huwelijk met [H.] op 27 mei 2023. Deze worden in deze beslissing niet betwist.

De opmerkingen die uw advocate overmaakte op 8 oktober 2024 zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Deze beslissing oordeelt niet over uw al dan niet beschikken over de Griekse nationaliteit of een duurzaam verblijf aldaar, maar enkel over uw vrees ten opzichte van Syrië, welke u niet aannemelijk hebt gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_2023_1009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development).

De voormelde “EUAA Country Guidance” benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van de individuele behoefte aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de behoefte aan bescherming die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door de westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, d.w.z. de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqqa en Deir ez-Zor. Het regime

controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië zoals Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied, die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de provincie Tartous die onderzocht moet worden.

De provincie Tartous ligt in het westen van het land en bestaat uit vijf districten: Tartous, Baniyas, Duraykish, Safita en Ash-Shaykh Badr. De provincie is van groot strategisch belang. Twee van de drie mediterrane handelshavens van het land (Tartous en Baniyas) zijn er gevestigd en de haven van Tartous werd door Rusland gekozen als locatie voor een permanente marinebasis. De provincie is ook een vrije investeringszone voor buitenlandse investeerders, voornamelijk uit Iran en Rusland. In december 2022 werd de bevolking geschat op 948.274 inwoners, waarvan de overgrote meerderheid alawieten zijn.

Tijdens het conflict bleef de provincie Tartous grotendeels onder controle van de Syrische regering. Het gouvernement wordt beschouwd als "een bastion van het regime" en "een eiland van stabiliteit". Momenteel controleren de Syrische veiligheidstroepen en de bij hen aangesloten militie de hele provincie. Bovendien behoudt Rusland ook een sterke militaire aanwezigheid in de provincie en verschillende aan Iran gelieerde beveiligingsbedrijven en Iraanse militie zijn er actief. In de provincie Tartous werden echter geen gewapende groepen gesignaleerd die zich verzetten tegen de regering.

Tartous heeft het laagste aantal veiligheidsincidenten van alle Syrische provincies. In augustus 2022 waren verschillende Israëlische luchtaanvallen gericht op een luchtverdedigingsbasis (in de buurt van de marinebasis van Tartous) die werd bezet door troepen die door Iran werden gesteund, waarbij drie soldaten omkwamen. In juli 2023 vuurde Israël ook raketten af op het platteland bij Tartous, waarbij drie soldaten gewond raakten. Er werden weinig aanvallen op regeringstroepen of burgers gemeld waarbij slachtoffers vielen.

Volgens het ACLED (Armed Conflict Location and Event Data Project) werden tussen 1 augustus 2022 en 28 juli 2023 slechts zes veiligheidsincidenten gemeld (0,1 incident per week). In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden vijf veiligheidsincidenten geregistreerd (0,3 incident per week).

Voor de desbetreffende periode werden geen burgerslachtoffers als gevolg van deze incidenten geregistreerd.

De provincie blijkt een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in de andere regio's zijn ontvlucht. Tot slot is Tartous de enige provincie waar tijdens het conflict niet op grote schaal mijnen werden gebruikt en waar in deze periode geen sterfgevallen door mijnen werden gemeld.

In zijn "Country Guidance" van april 2024 beschouwt het EUAA de provincie Tartous dus als een provincie waar burgers over het algemeen geen reëel risico lopen te worden getroffen door willekeurig geweld. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat burgers in de provincie Tartous momenteel geen risico lopen, het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Momenteel bestaat er dus voor burgers in de provincie Tartous geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980. U hebt geen informatie verstrekt die op het tegendeel wijst.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna: het vluchtelingenverdrag), de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 4, lid 4 van de Richtlijn

2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de kwalificatierichtlijn), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 september 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij brengt naar voor dat haar problemen met de bende die gelieerd is aan T.A.A. niet worden betwist door de commissaris-generaal. Ze meent in dit verband te hebben aangetoond dat ze een zeeman is en ze werkte in de Hassan boot. Ze werkte daar met haar broers Ah. en Ab. en twee andere zeemannen waarop de mensen van de A.S. familie naar hen kwamen. T.A.A. deed inderdaad zaken met de A. familie. Deze waren de eigenaars van de boot. Ze stelt dat ze onenigheden hadden waarop T.A.A. de verzoekende partij, haar broer en een zeeman ontvoerde. Ze stelt verder dat de mensen van T. de mannen aanvielen en dat ze het slachtoffer was van onmenselijke daden. Ze meent dus dat het niet betwist is dat ze in het verleden werd vervolgd. Ze voert aan dat haar angst in het verleden zeer groot was. Ze verwijst vervolgens naar de notities van het persoonlijk onderhoud en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Ze wil er ook naar verwijzen dat de familie Assad nog steeds aan de macht is.

2.3. De verzoekende partij stelt vervolgens dat de context in Syrië zo is dat haar vrees wel actueel is. Ze citeert vervolgens verschillende rapporten en voert aan dat de militie van T.A.A. verbonden is met de Assad familie. De milities in Syrië spelen een grote rol in de strijd voor het regime van Assad. De Assad familie is nog aan de macht in Syrië waardoor haar vrees nog steeds actueel is. Ze heeft besloten om Syrië te verlaten na twee controles van haar auto door milities. Dit was voor haar het teken dat ze altijd in gevaar zou leven en dat dit gevaar wel groot was. Gezien haar problemen met de groep verbonden met T.A.A. in Latakia niet betwist worden door de commissaris-generaal in het licht van de huidige context, moet ze erkend worden als vluchteling.

2.4. De verzoekende partij stelt dat ze de beoordeling van de commissaris-generaal betwist. Ze verwijst hierbij naar een artikel waaruit volgens haar blijkt dat loyalistische milities zoals deze van T.A.A. sinds 2015 enorm in macht en invloed zijn gegroeid en dat deze ontwikkeling alleen maar is toegenomen in de jaren erna. Dit toont aan dat de dreiging niet alleen blijft bestaan maar sterker en meer wijdverspreid is geworden. Bovendien worden dergelijke milities vaak niet direct gecontroleerd door Damascus en opereren ze soms autonoom. Dit maakt het voor haar bijzonder moeilijk om bescherming te zoeken of om mogelijke dreiging te vermijden waar deze groep invloedrijk is. De bescherming die haar familie ooit ontving van het Assad-regime is door de huidige context verzwakt aangezien de machtsverdeling steeds meer bij de milities ligt. Ze kan niet zeker zijn dat ze bescherming zal krijgen. Tijdens het onderhoud verklaart ze dat niemand haar vandaag kan beschermen. Zelfs als er geen recente incidenten zijn gemeld, is de vrees voor de verzoekende partij voor mogelijke vervolging gerechtvaardigd omdat loyalistische milities vaak specifiek op zoek gaan naar tegenstanders of individuen met wie ze in het verleden een conflict hebben gehad. Ze brengt ook naar voor dat president Hafez al Assad niet meer aan de macht is maar zijn zoon. De bescherming die ze ooit van deze familie ontving is verouderd en de huidige president Bashar al Assad heeft niet dezelfde invloed en relatie met alle loyalistische milities als zijn vader. De bescherming van de Al-Assad familie is dan ook zoek.

2.5. De verzoekende partij meent dat het feit dat andere familieleden nog in Syrië wonen, haar vrees niet ontkracht. Zelfs als sommige familieleden in Syrië verblijven, waren er beperkingen voor haar om zich vrij te verplaatsen of te vestigen zonder risico op herkenning of confrontatie met de militie. Ze stelt ook vertrokken te zijn om dat ze gehuwd was en zich zorgen maakte over haar vrouw. Ze leefde lange tijd ondergedoken.

2.6. Het feit dat haar broer af en toe naar Dubai reist voor zijn werk, betekent volgens de verzoekende partij niet dat ze ongestoord of veilig kan leven in Syrië. Reizen voor contracten naar het buitenland kan eerder wijzen op de noodzaak om buiten Syrië een inkomen te genereren. Dit impliceert niet dat het in Syrië veilig is voor haar of haar familie. In veel gevallen blijven Syriërs uit noodzaak in het land omdat emigratie logistiek, financieel of wettelijk onmogelijk is. Het verblijf van familieleden in Syrië kan evengoed voortkomen uit onmacht of gebrek aan mogelijkheden om te vluchten, niet uit een gebrek aan gevaar. Ze heeft wellicht eerder de mogelijkheid gehad om te vertrekken en bescherming te zoeken in België, wat voor haar achtergebleven familieleden niet mogelijk was.

2.7. Wat betreft haar problemen omdat ze een soennitisch moslim is, stelt ze dat de Syrische overheid een geschiedenis heeft van het onderdrukken van Soennitische moslims vooral sinds het uitbreken van de burgeroorlog. Het regime maakt regelmatig gebruik van geweld en intimidatie tegen soennitische gemeenschappen. Dit laat zien dat een soennitische identiteit alleen al een reden kan zijn voor de autoriteiten om iemand als een tegenstander te beschouwen. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten om haar stelling te onderbouwen. Ze is extra kwetsbaar voor vervolging omdat ze al eerder problemen heeft gehad met de milities die het regime steunen. De problemen die ze zou kunnen krijgen in verband met het feit dat ze een soennitische moslim is, moeten gelezen worden met de problemen die ze

heeft ervaren met de milities van T.A.A. Dit heeft de commissaris-generaal niet gedaan. Er moet ook rekening worden gehouden met het feit dat ze Syrië heeft verlaten en een verzoek om internationale bescherming in België heeft ingediend.

2.8. De commissaris-generaal stelt volgens haar dat het niet geloofwaardig is dat ze Syrië verliet op illegale wijze. Volgens de commissaris-generaal is het niet aannemelijk dat ze indien ze vervolging vreesde in Syrië, niet op één van haar reizen naar Griekenland zou afstappen maar voor een risicovolle weg over het land of de zee zou kiezen. Ze stelt dat indien ze in Griekenland was, altijd op een schip aan het werken was. Ze wijst er op indien een bemanningslid niet terugkeerde naar de boot dit problemen kon opleveren voor de kapitein. Haar reputatie was heel belangrijk voor haar waardoor ze zich niet kon voorstellen haar bemanning te verlaten. Ze was trouwens vanaf 2020 werkzaam als mecaniciens waardoor ze niet meer reisde. Daarnaast is hetgeen haar er toe bracht om Syrië te verlaten, twee controles waaraan ze werd onderworpen en het feit dat ze bang was wat er zou gebeuren met haar nieuwe vrouw.

2.9. De verzoekende partij betoogt dat de commissaris-generaal stelt dat er in haar hoofde geen risico is op terugkeer omdat ze afkomstig is van de regio Tartous waar de regering de controle is blijven behouden, er geen indicatie is dat ze van activiteiten voor de oppositie zou worden beticht of dat de overheid een veiligheidsdossier tegen haar heeft opgemaakt en dat het niet aannemelijk is dat ze het land illegaal heeft verlaten. Ze verwijst naar en citeert uit een landenrapport en stelt hierbij dat mensen die door het Syrische regime als tegenstanders worden gezien onder meer toezicht en druk van de autoriteiten kunnen komen te staan. Dit impliceert dat de soennitische achtergrond van de verzoekende partij in rekening moet worden genomen door de commissaris-generaal. Bovendien wijst het rapport erop dat Syriërs die het land hebben verlaten en met name diegene die asiel hebben aangevraagd, vaak door de Syrische overheid worden gezien als potentieel ontrouw of zelfs als tegenstanders. De manier waarop zij het land hebben verlaten heeft daarop geen invloed.

2.10. De verzoekende partij wijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten die een beeld schetsen van de veiligheidssituatie en humanitaire situatie in Syrië en haar regio van herkomst. Ze wil er in dit opzicht verder op wijzen dat haar problemen die ze heeft gehad in Tartous niet betwist worden door de commissaris-generaal. De autoriteiten hebben haar vrijgelaten op voorwaarde dat het geheim zou blijven. Dit moet gelezen worden in het licht van objectieve informatie die aangeeft dat personen die terugkeren naar Syrië onderworpen worden aan een grondige analyse van de autoriteiten. Er moet verder rekening worden gehouden met haar gezinssituatie waarbij leden van haar familie Syrië hebben verlaten en zich in Europa hebben gevestigd om aan de situatie in Syrië te ontsnappen. Ze is tenslotte een soennitisch moslim.

2.11. De verzoekende partij vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en haar de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar de commissaris-generaal terug te sturen voor verder onderzoek.

2.12. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblink van het volgende rapport:

- EUAA - European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): "*Syria - Country Focus*", October 2024.

3. De aanvullende nota

3.1. Tijdens de terechtzitting van 23 januari 2025 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer. Ze voert aan dat de politieke en de veiligheidssituatie in Syrië drastisch veranderd is doordat het regime van Bashar Al Assad onlangs werd omvergeworpen door gewapende rebellengroepen. Met de val van dit regime op 8 december 2024 is de situatie veranderd en naar de toekomst toe uiterst onzeker. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht besloten op 9 december 2024 om de behandeling van de dossiers van verzoekers om internationale bescherming in Syrië tijdelijk op te schorten aangezien de landeninformatie over Syrië op heden niet meer actueel zou zijn. Dit wil volgens de verzoekende partij zeggen dat de bestreden beslissing is gebaseerd op totaal voorbijgestreefde algemene landeninformatie. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de huidige veiligheidssituatie maar ook van de socio-economische situatie in Syrië. Ze voegt er verder aan toe dat Abu Mohammed Al-Golani wordt gezien als de nieuwe leider van Syrië. Hij is de leider van een groepering die door de meeste Europese landen wordt gezien als een terroristische organisatie. Hij is een soenniet. Het is volgens haar niet geweten hoe streng zijn beleid in Syrië zal zijn. De situatie van christenen en ismaïlieten en andere groepen riskeren dus bijzonder problematisch te worden. Ook het verblijf in Europa en de ermee gepaard gaande verwestering of gedragingen tegen de strenge moslimregels riskeren een negatieve impact te hebben. De reactie van Israël blijft verder ook een onbekende factor terwijl deze sinds de val van het regime van Assad de bombardementen serieus aan het opdrijven is.

De verzoekende partij is dan ook van mening dat de bestreden beslissing zou moeten worden ingetrokken door de commissaris-generaal. Op zijn minst dient de bestreden beslissing vernietigd te worden voor aanvullend onderzoek in het licht van de nieuwe situatie en gewijzigde omstandigheden in Syrië.

Voor het overige wil ze verwijzen naar de elementen die in het verzoekschrift uiteengezet worden en waaruit blijkt dat de commissaris-generaal de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag schendt. De commissaris-generaal heeft meerdere elementen van haar relaas niet afdoende bestudeerd, zonder een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM na te gaan, wat nochtans essentieel was om de vrees van de verzoekende partij ingeval van terugkeer op een correcte manier te kunnen evalueren. Dat deze elementen eveneens op afdoende wijze aantonen dat ze een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De veiligheid en de humanitaire situatie zijn zeer verontrustend in haar regio van herkomst zodat ze op zijn minst de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, lid 2, c) moet krijgen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA “Country guidance: Syria”, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort *“in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië”* en *“tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheids-situatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen”*.

Ter terechtzitting verwijst de verzoekende partij naar de volatiele situatie in Syrië na de machtswissel.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is

voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota heeft neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en aldus nam de verwerende partij geen standpunt in met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende februari tweeduizend vijftiende door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS